

GOODBYE, MOTHER GILLETTE

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

BI XATIRÊ TE, DAYIKA GILLETTE

THE COMPANY · 09

Desteserkirina Gillette–Duracell

Rêberiya Gillette di dema peymanê de

Alfred M. Zeien — Serokê Lijneyê û Rêveberê Giştî — ew zilam bû ku baweriya tam a Warren Buffett qezenc kir, parvedarê herî mezin ê Berkshire Hathaway, şirketa veberhênanê ya ji Nebraskayê.

Bi salan Zeien geş bû. Dahat mezin bû. Qezenc mezin bû. Parvedar hatin xelatkirin.

Şêwaza wî ya Zilamê Gillette her odeyek, her ofisek, her kêliyeke jiyana me ya xebatê dagirt. Wê demê em nêzîkî 25.000 karmend bûn, rasterast û nerasterast.

Nirx, malbat, mîsyon, şêwaza rêberiyê, perwerde û baweriya ku kes berî qezencê tê ne tenê peyvên li ser dîwarekî bûn. Ew beşek ji çanda şirketê bûn.

Xelat xuya bû.

Pişka Gillette pir caran sal bi bihayê nêzîkî bîst heta bîst û pênc dolaran dest pê dikir û gelek caran diwanzdeh meh şûnde di navbera pêncî û pênc û şêst dolaran de diqedand.

Ew salên rûmetê bûn.

Şirket bi qezenc bû, û ji karmendê embarê heta serokê lijneyê, mirov serbilind bûn ku aîdî wê bûn.

Paşê dora şûngiriyê hat.

Michael C. Hawley, hejmara du ya Zeien, di dawiyê de bû rêveberê giştî, piştî ku Zeien wezîfeya xwe qedand.

Hawley bû yê ku desteserkirina Duracell koordîne kir, ku di 12ê Îlona 1996an de hate ragihandin û di 30ê Berfanbarê heman salê de temam bû.

Hawley bawer dikir ku pîl karsaziyeke bi nirxekî zêde yê bilind in.

Wî hilber didîtin ku lêçûnên belavkirina wan tenê beşeke biçûk a bihayê dawî yê firotinê pêk dianîn.

Wî bawer dikir ku karsaziya pîlan dikare marjînên mîna yên tîxên gûzanê biafirîne.

Tiştê ku wî tu carî bi tevahî fêm nekir, li gorî min, ev bû ku pîl di dawiyê de karsaziyeke çêkirinê bûn. Ne zêdetir.

Di dema danûstandinê de, nirxê Gillette nêzîkî 8,8 mîlyar dolar bû, lê nirxê Duracell bi qasî 2,1 mîlyar dolar dihat texmînkirin.

Lê dîsa jî kes amade xuya nedikir ku bazarê lêkolîn bike, ew bazara ku dê di dawiyê de pirsgerêkên ku li pey hatin biafirîne.

Piştî yekbûnê, şirketa hevgerî salane nêzîkî 10,9 mîlyar dolar dahat çêkir.

Li aliyê Duracell, serokê lijneyê û rêveberê giştî Charles R. Perrin bû.

Demeke kurt piştî ku desteserkirin temam bû, Perrin şirket berda, berî ku avahiya dawîn a rêveberiyê bi tevahî were diyarkirin.

Yek ji wan peymanên nenivîskî yên ku her tim xuya dike di danûstandinên mezin ên pargîdaniyan de hene jixwe ketibû tevgerê.

Diviyabû her kes cihekî bibîne.

Kes nikaribû pir zû were derxistin.

Her kesî hewcedariya kursiyekê hebû.

Hawley rêz li wê lihevkinê girt.

Lê wî biryara ku, li gorî min, bû xala werçerxanê jî da.

Wî avahiya rêberiyê ya kevneşopî ya Gillette rakir û rêveberên ku ji Oral-B û Braun dihatin pêş xistin.

Endezyar hatin.

Û pir zû eşkere bû ka ew çiqas bi awayekî cuda li karsaziyê dinêrîn.

Wan slogana navdar ava kiribû:

«Duracell heta pênc caran dirêjtir dom dike.»

Tiştê ku bikarhêneran kêman caran fêhm dikir ev bû ku ev ne rastiyeke mutleq bû li seranserê tevahiya kategoriyê.

Peyam li dora teknolojiyên pîlan ên ku pêş diketin hatibû avakirin.

Bazar ji çareseriyên bingeîn û erzan ber bi teknolojiya alkalîn ve çû, ku wek pêbawertir û demdirêjtir dihat nîşandan.

Paşê stratejiya naskirî ya parçekirinê hat.

Pêşî Plus.

Paşê Ultra.

Bêtir pile.

Bêtir cihgirtin.

Bêtir biha.

Van rêveberan bêdawî behsa xuyabûnê, bicihkirina duyem û pêşangehên pîr-cihî dikir.

Ew fêrî derseke sade bûbûn:

Hilbereke bi çerxa guhertinê divê zû were firotin.

Rêya herî bilez ji bo lezkirina firotina dawî ew e ku hilber li her cihê ku bikarhêner serê xwe lê dizivîrîne were danîn.

Pêşangehên erdê yê daîmî bûn qaîde.

Armanc zelal bû:

Bila bikarhêner bi markayê re li hev bikevin.

Dîsa û dîsa.

Û dîsa.

Tiştê ku ji bo min ji bîrkirina wê dijwar dimîne ev e ku karsaziyeke ku tenê beşek ji dahata Gillette çêdikir di dawiyê de li ser rêxistinê serdest bû.

Û, li gorî min, piraniya tiştên ku Gillette yekane kiribûn hilweşand.

Piştî wê, hêsantir bû ku meriv fêma bike çima Warren Buffett di dawiyê de firotina Gillette ji Procter & Gamble re qebûl kir.

P&G jixwe di salên berê de hewl dabû ku Gillette bikire.

Yek ji wan hewldanan bi eşkereyî dijminane bû.

Nêzîkbûnên yekem hatibûn redkirin.

Ya dawîn bi ser ket.

Tiştê ku wînda bû ne hilber bûn.

Tiştê ku wînda bû çand bû.

Nasname.

Têkiliya navbera şirket û xerîdarên wê.

Sîstemên nû hatin ferzkirin.

Platformên fatûreyê hatin guhertin.

Bernameyên lojîstîkê nikaribûn bi rêkûpêk bi hev re têkilî daynin.

Xizmeta xerîdaran zirar dît.

Nêzîkî salekê, tevlihevî bû beşek ji jiyana rojane.

Û ev, ji bo min, ew cih e ku çîrok lê qediya.

Hilber man.

Marka man.

Lê tiştekî din nema.

Dilê Gillette guherî.

Bi xatirê te, Dayika Gillette.

Ferdinando